EXPEDITIE GHANA

DE GEHEIMEN VAN ANANSI

KAMPKRANT

RSW 2015

VAN DE ALGEMEEN COORDINATOR

De RSW zit er weer op en wat was het weer een fantastisch weekend! Van Nederland naar Ghana om avonturen te beleven op de plantages en gelukkig is alles goed gekomen!

Met veel plezier heb ik een weekend lang ruim 150 scouts zien genieten van de leukste spelen, hard zien werken op scoutingtechnieken en het vooral heel gezellig met elkaar zien hebben.

Door middel van een hike zijn jullie van Nederland in Ghana beland en zijn jullie routetechnieken weer flink op de proef gesteld. In Ghana aangekomen was het even wennen aan de cultuur maar al snel werd de mooiste kleding uit de kast getrokken en voelde het alsof jullie al jaren in Ghana rond liepen.

Op zaterdagavond zijn jullie erin geslaagd om de stropers te verjagen uit het reservaat en gelukkig hebben jullie de verdwaalde moeder weer terug gevonden. Ook hebben jullie laten zien dat jullie heel goed de plantages kunnen runnen wat jullie uiteindelijk hebben overgedragen aan de familie Jansen die nu een succesvol bestaan in Ghana hebben.

Zoals jullie wellicht kunnen begrijpen is er heel wat voor nodig om een RSW te organiseren en dat kan natuurlijk niet zonder alle vrijwilligers. De afgelopen maanden zijn er ruim 50 vrijwilligers bezig geweest om alles voor te bereiden en hebben we uiteindelijk met z'n allen en prachtig weekend neer kunnen zetten. Graag wil ik alle medewerkers uit de teams; ondersteuning, programma/thema, subkampen, media en de jury bedanken voor hun inzet!

Ik hoop dat jullie een geweldig weekend hebben gehad en dat jullie er volgend jaar weer bij zijn!

Inge van der Steeg

Algemeen Coördinator

Voor jullie ligt de kampkrant van de RSW van 2015. Hopelijk vond iedereen het een leuk weekend, want als jullie dit lezen is het weekend alweer voorbij en mogen de winnaars vol trots de regio vertegenwoordigen op de Landelijke Scouting Wedstrijden.

Maar waarom gaan jullie nou eigenlijk naar de RSW? Mocht je je groep vertegenwoordigen omdat je de onderlinge wedstrijden gewonnen hebt? Heb je met andere scouts een ploeg gevormd omdat het gewoon een gezellig weekend is? Of moest het van de leiding? Elk jaar blijkt dat een deel van de ploegjes voor de eerste prijs gaat en de rest tevreden is met de laatste plek — soms lijkt het zelfs de bedoeling...

Al met al draait het er volgens ons als kampkrantredactie met name om er een leuk weekend van te maken, maar misschien is het juist de combinatie van de competitie en de relaxte sfeer die de RSW zo'n topweekend maken. We willen in ieder geval de winnaars feliciteren en de ploeg die het laatst geëindigd is volgend jaar meer succes toewensen.

De kampkrantredactie,

Yorick, Sebastiaan, Marina, Bram, Leander en Brian

WEER

De weersverwachtingen voor de deze RSW zien er goed uit. Zaterdag overdag is het zonnig met slechts enkele stapelwolken. De temperatuur zal tussen de 10 en 15 graden koud zijn overdag, s' nachts koelt het af naar 3 graden warm. Zondag is het hoofdzakelijk bewolkt. Tussendoor periodes met zon. De temperatuur zal min of meer gelijk blijven aan die van zaterdag. Al met al geen klimaat dat je zou verwachten in Ghana. In je korte broek achter de gazelles aanjagen zit er helaas niet in! Maar we gaan er alsnog een prachtig weekend van maken!

COLOFON

De RSW kampkrant is een jaarlijkse uitgave van de kampkrant redactie.

REDACTIE

Eindredactie en vormgeving

Brian van der Bijl

Fotografie

Yorick Bosman

Sebastiaan Bors

Marina Macey

Verslaggever

Brian van der Bijl

Bram Schothorst

Leander Stolk

Marina Macey

DISCLAIMER

De kampkrant redactie besteedde de grootst mogelijke aandacht aan de juistheid van informatie in deze krant. Fouten zijn echter nooit volledig uit te sluiten. Ook is de kampkrantredactie niet verantwoordelijk voor papiersneden. Daarnaast ontkent de RSW kampkrant redactie überhaupt te bestaan. Alle rechten voorbehouden.

WAKKER WORDEN!

De ochtend begon al vroeg voor de staf. Iets na zessen verruilden de eerste stafleden hun warme slaapzak voor een ontbijt met de nodige koffie. Ondanks de vroegte zat de stemming er al goed in. Mogelijk had dit te maken met de lekkere gebakken eitjes die een goede bodem leverden voor een mooi weekend.

Nadat de honger gestild was verschenen de eerste groepjes al. Aan de gezichten van de eerste deelnemers uit subgroepjes 4.3 en 3.5 te zien was voor hen de ochtend ook vroeg begonnen. Het uitladen liep voorspoedig. Aanhangers werden compleet afgeladen met kampkisten, tassen, jassen en ander materiaal het terrein opgesleept.

Onderweg werden alle groepjes gecontroleerd door de jury. De Fakkeldraagsters hadden een uitzonderlijke tactiek door de jury te proberen te imponeren met overmatig stemgeluid. Verder viel de jury op dat sommige subgroepjes een mooie uitleg hadden waarom sommige leden uit de patrouille bijvoorbeeld nog geen insignes hadden.

Verder maakte de jury zich zorgen over het feit of die mooie witte broek na het weekend nog steeds wit zou zijn. Wat verder naar voren kwam dat de leiding wel erg nieuwsgierig was hoe hun groepje het deed en hoe ze er voor stonden ten opzichte van de rest.

SCOUTS ARRIVEREN IN GHANA

Voor de meeste scouts was het vandaag een vroege ochtend. Eerst naar hun clubgebouw met zijn allen verzamelen en spullen inladen. Maar eerst natuurlijk de laatste controles doen of wel echt alles mee wordt genomen (er was een subgroepje dat bijvoorbeeld geen haringen hadden voor hun tent).

En toen alles eenmaal in de auto's geladen was en iedereen afscheid had genomen van pap's en mam's was het echt de hoogste tijd om naar Austerlitz te rijden voor de jaarlijkse Regionale Scouting Wedstrijden. Dit jaar is het thema „Expeditie Ghana”. Veel subgroepjes hebben echt hun best gedaan met de thema-aankleding. Maar eerst natuurlijk melden bij de jury en voor de foto's. We moeten wel weten wie iedereen is en of ze wel echt strak in uniform staan. Dat laatste blijkt soms nog best wel moeilijk. Wat gelijk weer opvalt is dat elke scouting-groep anders is en dat scouts enorme pubers zijn: piercings, blauw haar en een beetje gesjans onder de subgroepjes. Altijd leuk.

Nadat iedereen zijn subkamp had gevonden en zich had voorgesteld aan de subkamp leiding was het weer tijd om even het kamp op te bouwen. Nou, even opbouwen... Hier was weer een groot verschil tussen de scouting-groepen: er zaten subgroepjes tussen die na het bouwen van een tafel al weer ophielden en in de tent gingen liggen. Nou ja, de tent stond er in ieder geval. Andere subgroepjes hadden weer moeite met überhaupt de tent opzetten, want hij moet natuurlijk mooi strak staan. Ook luisteren naar de PL's en APL's blijft nog een uitdaging. En natuurlijk waren er subgroepjes die de aankleding het leukst vonden: van apen die in de keukens hingen tot bongo-drums die van verre te horen waren. En letterlijke aankleding: subgroepjes die met bandana's rond liepen en hun haar hadden gekleurd. Of was het haar kleuren weer het pubergedrag? Ach, het ziet er weer hartstikke leuk uit. We Zijn er weer helemaal klaar voor, de RSW van 2015.

RSW VAN START!

Nadat alle groepjes zich een beetje hadden gesetteld op hun kampterrein was het alweer tijd voor het hijsen van de vlag en daarmee het begin van de RSW 2015. De blije gezichten lieten zien dat alle deelnemers en staf er ontzettend veel zin in hadden. Nadat alle groepjes stonden in een soort van cirkel stonden opgesteld werd het weekend afgetrapt door de algemeen coördinator: Inge van der Steeg. Zij heette ons allen van harte welkom en las het deelnemersregelement voor.

Nadat de vlag hoog in de mast bungelde en de scoutswet was opgezegd en daarmee de opening was afgerond werden we meegenomen naar een doorsnee Nederlands gezin: de familie Jansen. Hier bleek dat vader Peter-Jan onlangs een brief had gekregen van de notaris. Daar stond in dat hun oom (die jaren geleden was geëmigreerd naar het verre Ghana) was overleden en het gezin een groot stuk grond met een plantage had nagelaten. Vader heeft hier de nodige tijd over nagedacht en legt zijn beslissing om naar Ghana te vertrekken voor aan de hele familie.

In Ghana wil vader de plantage overnemen maar de rest van de familie heeft bedenkingen. Zo wil dochter Annabella liever niet mee omdat ze hier een vriendje heeft: Mo. Ook moeder Hernriëtte ziet beren in de weg: emigreren naar Ghana schopt haar hele schoonmaakplan in de war. Enkel de zoon Roderick is super enthousiast bij het horen van het gedurfde plan.

Ondanks de overweldigende discussie die oplaait, weet vader zowel moeder, zoon als dochter met ijzersterke argumenten te overtuigen van de unieke kans die ze niet kunnen laten liggen. Nadat Roderick alvast vooruit is gegaan en ook moeder om is besluit Annabella het uit te maken met haar vriendje en het gezin achterna te gaan.

WIST JE DAT?

– Er een deelneemster met blauw haar is gespot?

– Zowel de Ghanese als de oud Hollandse verkennershoed is gesignaleerd?

– Een blauwe jeep ongelofelijk mooi geparkeerd stond?

– Maarten van de Mondriaan heel erg populair is?

– Er geen rekening is gehouden met de maximale belasting van de aanhangers?

– Een groepje van de Thorheim dezelfde locatie heeft als twee jaar geleden? Destijds werden ze derde!

– Een subgroepje van Mondriaan de subtiele hints van de jury niet begreep en gewoon is weggelopen bij de uniform controle?

– Sommige scouts nog niet helemaal begrijpen dat indien de jury een hesje draagt ze aan het jureren zijn?

– De PAG er een heel modieuze manier op na houdt om het uniform te dragen?

– De Fakkeldraagsters graag door middel van rappen extra punten wilden binnenslepen?

– Dat zodra de EHBO in zicht is er ineens veel manker wordt gelopen?

– Bij subkamp blauw een tweeling rondloopt waarvan er één een lekker ding is? Aldus het lekkere ding zelf in ieder geval...

– Sommige scouts voor elkaar door het vuur gaan en elkaar op de rug droegen bij de hike?

– Scouts het erg gemakkelijk vinden om achter anderen aan te lopen, ook als deze regelrecht verkeerd lopen?

– Subgroepje 1.6 een eigen moestuin / plantage wilde kweken met alle loszwervende kookattributen op de grond?

– De dames van LG moe en hongerig waren, maar het wel „echt geweldig" vonden?

– Anne, Odilia en Dominique tijdens de hike liever onderweg wilden gaan zwemmen?

JURY

OPBOUW

Na de opening was het tijd voor de opbouw van het kamp. Deelnemers moesten de keukens en de tenten opbouwen. Dit jaar waren de kinderen onderverdeeld in de subkampen Geel (Bananenplantage), Rood (Koffieplantage), Blauw (Druivenplantage) en Groen (Kantoenplantage). Al snel waren de kinderen ijverig in de weer om de mooiste keukens te pionieren en de strakste tenten op te zetten. Helaas lieten sommige groepjes hier volgens de jury de nodige steekjes vallen. En dat zijn meteen gemiste punten. Andere groepjes wilden juist net dat olifantenstapje verder zetten dan de rest. Zo was er een heuse subtropische party-zone ingericht. Hier hebben wij als mediatean helaas geen uitnodiging voor mogen ontvangen; beetje jammer...

Ook de meest praktische oplossingen zijn de revue gepasseerd. Zo was er een subgroepje dat een illegaal gekapte boomstam als onderdeel van de keuken geïntegreerd hadden. Daarnaast werden pionierpalen ingezet als vervanging van tentstokken. Ook hoorde het mediateam van diverse stafleden dat de verwachtingen hoog gespannen waren maar de keukenzijlen iets minder. Desondanks was de jury in het algemeen tevreden.

GEFELICITEERD!

Met zo'n 150 deelnemers moet het natuurlijk bijna wel zo zijn dat er iemand jarig is, en zowaar: ook dit jaar hebben we er weer een. Namens de stafleden van de RSW 2015 wensen wij Zoran nog een fijne verjaardag toe. Hij is op zaterdag een jaartje geworden en zit in bij de Woudlopers.

PROBLEMEN EN KLACHTEN

Een safari in Ghana is niet zonder gevaren, en dat hebben de deelnemers van de RSW gemerkt. Blaren, blauwe plekken, kneuzingen en gebroken tanden: het is er allemaal bij dit jaar. De redactie heeft zelfs de weg vrij moeten maken voor een heuse RSW ambulance met daarin twee pechvogels! Maar, een RSW is geen RSW zonder een beetje bikkelen toch?

Voor Michaëla (subkamp geel) was de tocht al helemaal een ramp! Michaëla was vóór de RSW namelijk al uit een boom gevallen (kan gebeuren natuurlijk) en heeft dan nu nog een sierlijke val gemaakt. En dat maakt het helingsproces er natuurlijk niet beter op. Alsof dat nog niet genoeg was heeft ze tijdens het lopen ook haar enkel verzwikt. Dit is niet alleen heel onhandig tijdens een tocht, maar al helemaal als je aanstaande woensdag een breakdance wedstrijd hebt! Namens het mediateam: sterkte!

Michaëla was niet de enige pechvogel. Ook Poppy heeft geen geluk gehad vandaag. Ze heeft namelijk tijdens het kauwen op een kauwgompje een stukje van haar tand afgebroken! Levensgevaarlijk dat kauwgom. Gelukkig had ze voor woensdag al wel een afspraak bij haar tandarts staan!

PUZZEL

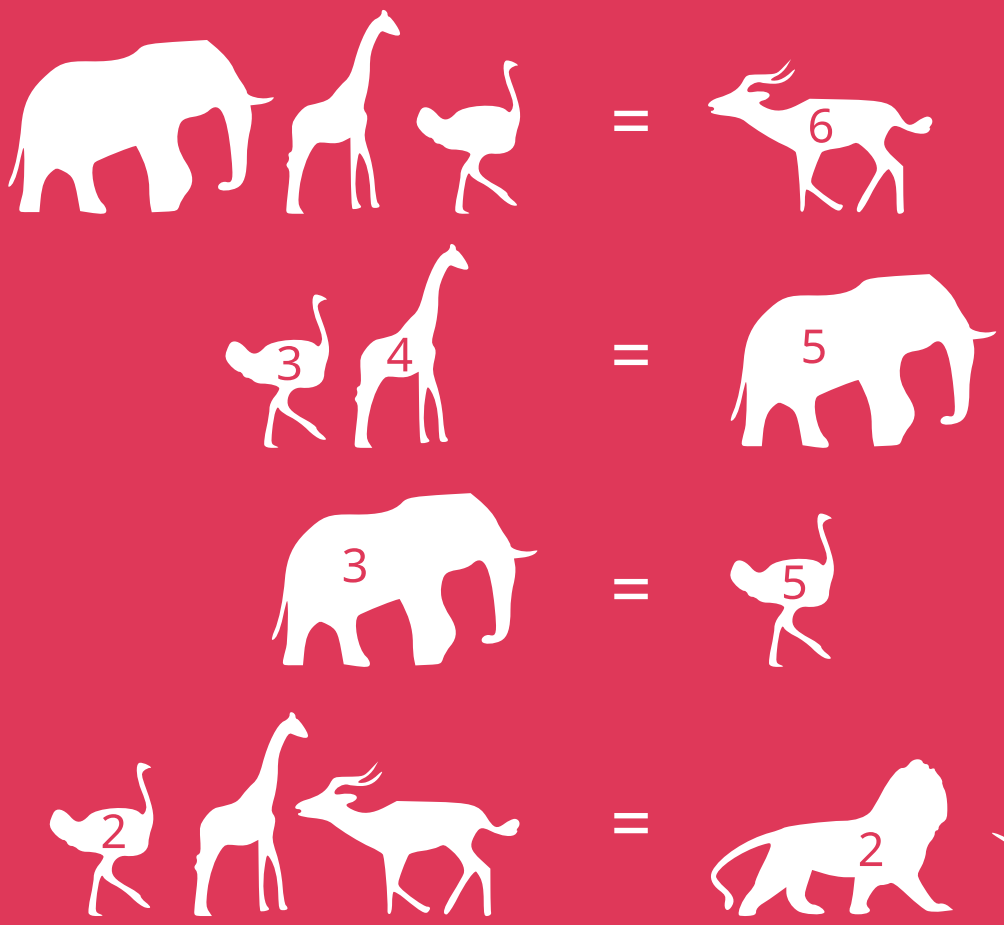

Als één antilope 200 cedi kost, hoeveel kost dan één leeuw?

HOE ZEG JE?

In Ghana spreken ze verschillende talen; de belangrijkste zijn Engels en Akan. Engels kan je misschien al (zo niet dan komt dat op school vanzelf) maar Akan is wat minder bekend. Wij van de redactie hebben alvast een paar nuttige zinnen voor je opgezocht, zodat je meteen een gesprek kan beginnen!

Hallo! (ochtend / middag / avond)	maakye / maaha / maadwo
Mijn naam is...	me din de ... / yɛfrɛ me ...
Hoe heet jij?	wo din de sɛn?
Hoe gaat het?	ɛte sɛn?
Met mij gaat het goed.	ɛyɛ
Dank je!	me da wo ase!
Tot later!	me rekɔ!
Help! Er zit een bijl in mijn hoofd!	ao me bosom! pea wɔ me etikɔre mu!

EEN MIDDAGJE OP DE OVERSTEEKPOST

Tijdens de hike besloot onze journalist eens lekker in het zonnetje te gaan zitten bij de heren van de oversteekposten, die ervoor hebben gezorgd dat jullie veilig de grote wegen konden passeren. En toen ze er toch zat kon ze mooi een interviewtje afnemen. Het eerste stel stond als eerste op de route.

Heren, hoe gaat het? „Goed, we hebben er zin in. Het was voor ons als stafleden vanmorgen wel vroeg maar we hebben koffie gedronken en genieten nu lekker van de zon."

Hebben jullie ervaring met oversteken? „Maar natuurlijk, vooral met oude fragiele oma's, we zijn wel zeker padvinders", vertelt een van beide heren, en voegt er met een knipoog aan toe: „Ik wil jou ook graag helpen hoor!" Hier moest ik natuurlijk enorm van blozen. Snel door naar de volgende vraag.

Dus zijn er ook scouts van jullie eigen groepen, helpen jullie ze stiekem een handje? „Nee, dat mag niet. We zijn eerlijk en dat hebben onze scouts niet nodig."

Als laatste vraag, wat vinden jullie het leuks van de RSW? Eerst keken de heren elkaar aan en toen zeiden ze met een grote glimlach. „De deelnemers veilig van de ene kant naar de andere kant van de weg helpen, dat is uiteraard het belangrijkste. Ja zonder ons geen hike."

Nadat ik door een zeer vriendelijke post bemanning ben geholpen met oversteken liep ik door tot de tweede oversteekpost. Deze heren waren

heel vrolijk aan het lachen. De vraag hoe het gaat hoef ik niet meer te stellen.

Dag heren, al veel subgroepjes gezien? „Ja zeker, en veel giechelende meiden en knorrende jongens. Zelf een tweeling is gespot.”

Hebben jullie veel ervaring met oversteken? „Ja zeker,” zei de jongste van het stel met een wijsneuzerige glimlach, ”ik steek elke dag de straat over”. Haha. Dus.

Maar niet met scouts dan? „Nee natuurlijk niet”, ging hij verder. „Mijn scouts kunnen zelf over steken, die hebben geen hulp nodig.”

Ja ja, ik hoor het al weer, jullie hebben veel plezier hier. Nog een vraag dan. Hebben jullie nog wat benoemingswaardig gezien? „Nou, aan het einde was er een aantal subgroepjes dat verkeerd is gelopen en die zijn van een totaal andere kant gekomen dan de rest. Er zat zelfs een subgroepje bij dat liep dan ook nog in de berm en aan de verkeerde kant van de weg.”

Oh, en wat hebben jullie toen gedaan? „Nou, we hebben ze er wel even op gewezen dat het niet zo verstandig was. Want er is gewoon een fietspad aan de andere kant van de weg. En als je een hike loopt en je wordt gedwongen op een weg te lopen, moet je altijd aan de andere kant van de weg lopen zodat je het verkeer ziet aan komen en het verkeer jou ook.”

Ik bedankte de heren en ging snel weer terug naar het eerste stel, die ene jongeheer was wel erg charmant…

HET MENU JOLLOF RIJST

Recept voor vier personen. Bereidingstijd 20 tot 40 minuten.

- 500 kipfilet
- peper en zout
- olie
- 2 uien, in parten
- 2 tenen knoflook, fijngehakt
- 2cm gember, geschild en fijngehakt
- 4 tomaten, gepureerd
- 350g (basmati)rijst
- 300ml bouillon
- 200g sperziebonen, schoongemaakt en in stukjes
- 1tl cayennepeper
- ½ kaneel
- 1 blaadje laurier

BEREIDING

Zet een pan ruim water op om te koken, met een bouillonblokje. Maak de sperziebonen schoon en snij ze in stukken (eindjes eraf halen). Voeg als het water kookt de rijst en sperziebonen toe (samen in een pan). Kook de rijst volgens de verpakking. Giet de rijst met bonen af en laat 5 minuten met de deksel op de pan staan. Roer de cayenne en kaneel door de rijst.

Snij het vlees in kleine stukjes (is het sneller gaar). Snij de uien in kleine parten (tip: maak je mes nat en wrijf niet in je ogen). Maak de knoflooktenen schoon en hak in hele kleine stukjes. Schil de gember en hak of rasp deze apart in en kommetje.

Verhit olie in een koekenpan. Doe het vlees in de koekenpan, kruid het met peper en zout. Bak het vlees gaar, schep het vervolgens uit de pan.

Doe nog wat olie in de koekenpan. Bak ui, knoflook en gember in de koekenpan. Voeg de tomaten toe, prak de tomaten, en laat het een aantal minuten sudderen. Voeg het vlees toe, warm nog even goed door. Voeg het rijstmengsel en het groente/vlees mengsel samen in een pan.

Mo indidi yea! Eet smakelijk!

VAN DE FOURAGE

Even een kleine blik in de keuken: wat gaat er nou eigenlijk doorheen in zo'n weekend? Team ondersteuning heeft voor een heel land aan inkopen gedaan, getuige het boodschappenlijstje van het eten hiernaast:

- 26½ kilo kipfilet,
- 10 kilo uien,
- 19 kilo rijst,
- 22 kilo trostomaten,
- 4 pakjes bouillonblokjes
- 10½ kilo sperziebonen,
- ½ kilo knoflook,
- 200 bananen en
- 50 repen chocolade.

En dit is dan alleen nog het diner. Daarnaast gingen er maar liefst 80 broden, 80 liters melk, 20 flessen aanmaaklimonade, 40 liters chocolademelk en 15 ontbijtkoeken doorheen. En om dat allemaal weg te krijgen hadden we ruim 60 wc-rollen nodig...

> *Ben je goed in wiskunde, dan moet je daar later wat mee doen. En een vrouw zoeken die kan koken.*

HET JURY-DINER

De ellende begon om zes uur 's avonds. Vele groepjes kwamen langs met voedsel van... uiteenlopende kwaliteit. In het algemeen was het eten ook daadwerkelijk eetbaar — dat is wel eens anders geweest — maar zoals elk jaar was er ook wel wat aan te merken op een aantal van de creaties.

Het viel de jury op dat sommige groepjes moeite hadden met het concept "koken": met name de gember en knoflook werd in enkele gevallen rauw geserveerd. Veel groepjes leken te denken dat een hele struik gember best voor garnering door kon.

Ook het snijden van de kip was voor een enkeling optioneel. Als je de hele kipfilet in de pan gooit gaat het veel sneller, toch?

Gelukkig waren er ook positieve uitschieters. Een van de groepjes had zelf een ananas meegenomen, en had naast het gerecht een ananaspapje geserveerd. Aanvankelijk dacht de jury dat het om gember ging, maar dat bleek dus mee te vallen.

Al met al is de jury dik tevreden over de maaltijd, zeker gezien het feit dat het een best uitdagend recept was.

Eindoordeel jury: 7

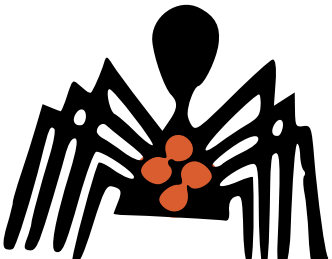

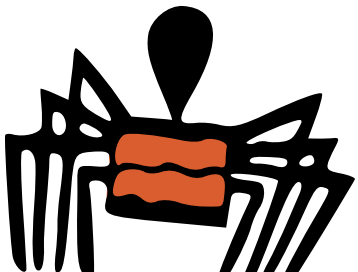

LEKKER BIJ HET KAMPVUUR

Een kampvuur op de zaterdagavond is vaste prik. Ook dit jaar kwamen de kids rond klokslag 20:00 per subkamp de kampvuurkuil binnen. Het was een bonte verzameling met bongo's, gewaden en zelfs een masker op een stok. De sfeer zat er gelijk al goed in en toen de familie Jansen ten tonele verscheen werd er volop getrommeld, gebabbeld en gejuicht.

De familie Jansen bleek zich thuis te voelen in Ghana, maar ook de keerzijde van Ghana te hebben ontdekt. Annabella is namelijk gaan werken bij een olifanten reservaat en helaas is daar een olifant haar voet gaan staan. Nu zou ik daar niet blij van worden en een olifantentrauma aan over houden, maar zij vond het juist geweldig. En niet alleen de dochter is op haar plek in Ghana, de zoon heeft namelijk al een mooie vriendin gevonden. Hier was de familie erg blij mee, maar het was wel een beetje lastig dat ze alleen Engels en Ghanees kan spreken.

Na deze start bleek de familie de hulp van de subkampen nodig te hebben. Een leeuw was een staart verloren, Ghana moest aangewezen worden op de kaart en er moest Ghanees geoefend worden. Gelukkig konden de scouts redding bieden en heeft de leeuw zijn staart terug, weet de familie waar ze nou eigenlijk zijn en kan er gecommuniceerd worden met de vriendin van de zoon.

Tijdens het kampvuur was er veel rivaliteit, omdat er met de opdrachten dierenstaarten werden verdiend. Gelukkig heeft deze strijd niet de sfeer verpest en bleek het een ontzettend geslaagde avond. Tot daar plots 3 keiharde knallen waren. Stropers! Wat nu? Na een korte uitleg stroomde de kampvuurkuil leeg om het reservaat te redden van de stropers.

STROPERS!

Het idee van het avondspel was dat de ploegen kaartjes konden verdienen om de benodigdheden van de stropers af te pakken. Dat waren een speer van de wapenafdeling, een ivoren slagtand van de olifantenjagers, een stuk vlees van de voedselvoorraad en een kruiwagen om alles mee te nemen. Zo konden ze helpen met de olifanten te beschermen.

Snel ging iedereen, gehuld in themakleding, de donkere duisternis in om kaartjes te verdienen. Niet allen voor de punten telling: het ging uiteraard om de olifanten. Kuch kuch...

De kaartjes konden ze verdienen met onschuldig tijdverdrijf, namelijk met kansspellen. Het leven in Ghana is immers altijd een gok. Bij het ene subkamp mochten ze met dobbelstenen gooien. Hierbij werd nog wel eens gegild door de vrouwen, die zich normaal in moeten houden, maar die zich in Ghana bij deze activiteiten eens on de voorgrond mochten zetten. In Ghana hebben vrouwen normaal namelijk niet zo veel recht als in Nederland.

Bij het volgende subkamp moesten de groepjes kiezen onder welke beker de dennenappel verstopt was. Ghannese dennenappels zijn een zeer exotische delicatesse, naar verluid.

Een andere subkamp had een flink vuurtje om lekker bij op te warmen. Helaas mocht je er niet bij gaan zitten, want je moest het spel spellen. In Ghana heb je namelijk veels te veel vrije tijd in handen en dan kan je dus een kansspel gaan spellen met kaarten. Hoger of lager, dat is de vraag. Hier was de douane zeer actief bezig. Zelf heb ik gezien hoe ze met harde hand een Ghanees ondersteboven hielden om er verstopte kaartjes uit te schudden. Helaas had hij niks bij zich en werd hij in een hoopje ellende achter gelaten...

In het laatste subkamp was het spel eerder gericht op de Oliver Twist van Ghana, ook wel bekend als Obím̀pɛ́ Kyim. Hier was een cirkel met in het midden een in het zwart/geel geklede forse rijke blanke die zijn waardevolle bezitting verdedigde tegen de straatkinderen. Het viel gelijk op dat de scouts hier verdacht getalenteerd in waren. Ze lieten deze blanke man wel veel rennen voor zijn zakgeld (zijn bezittingen). Hier mocht je dan wel lekker bij het kampvuur zitten en heerlijk opwarmen.

Tussen deze subkampen in hadden de scouts wel een moeizame tocht af te leggen. In het duister liep je gemakkelijk tegen andere scouts aan. Vooral degene die midden in het pad hun veters aan het strikken waren. Sommige van de groepjes waren hier op voorbereid en hadden zaklampen mee. Scouts met lampen aan hun hoofd maakten zich vooral niet geliefd door de anderen. Je was namelijk totaal verblind als je deze scouts tegen over je had. Al met al een geslaagd avondspel.

HIGH FASHION IN GHANA

De redactie kon de ogen niet geloven. Op het pad naar de subkampjes was opeens een heuze catwalk opgebouwd met spotlights en een jury. Hier moesten wij natuurlijk wel even een verslag van maken. De avond begon voor ons met een aantal dieren die over de catwalk liepen. Helaas was de catwalk niet echt stroperproof, want in de sketch werden de dieren gevangen! Dit bleek later een nogal origineel thema *(not!)* te zijn, want de jager kwam in zes of zeven sketches terug. Goed bezig! Maar dat was nog niet het ergste. Ik ben bang dat de jury nog maanden lang traumatische reacties ervaart bij het horen en zien van de Macarena. God oh god, wat kunnen de scouts tegenwoordig slecht dansen!

Gelukkig was niet alles belabberd. Zeker de sketch waarbij een stel ramptoeristen op bezoek kwam in Ghana, met een toilettas die door moest gaan voor een paar borsten. Het was werkelijk waar schitterend. Hoe dit nog geen Joop van de Ende productie is snappen wij bij de redactie ook niet. Chapeau hoor!

Naarmate er steeds meer groepen over de catwalk kwamen sukkelde de redactie een beetje in slaap. Tot het moment dat er lekker origineel weer een aantal toeristen zich op de catwalk begaf. *Been there, done that*, dachten wij, maar niets bleek minder waar. De show werd namelijk bruut verstoord door twee jihadisten! ISIS bij de RSW, het moet niet gekker worden. Gelukkig bleek een van de toeristen een wapen te hebben, waarmee het Jihadisten-probleem snel verholpen was!

Wij van de redactie waren vaak ook verbaasd door de themakleding. We begrijpen dat Ghana een warm land is, maar een mini-skirt leek de redactie tijdens de koude avonden niet echt een slim plan. En dat werd wel beaamt door de stiekem verstopte klappertandjes!

Al met al was de redactie soms wat teleurgesteld over de kwaliteit van de sketches, maar waren we wel erg blij verrast om te zien hoe veel lol elk groepje had. We zijn benieuwd naar de jury uitslagen voor deze avond, maar we vrezen voor sommigen het ergste.

VAN DE JURY

Bom ontploft op 1.6?

PUZZEL

B	R	S	W	L	E	E	N	O	T
O	L	I	F	A	N	T	P	O	A
S	N	A	N	A	H	G	B	E	M
N	E	K	U	E	K	H	C	K	A
S	T	U	O	C	S	A	N	I	B
G	E	Z	E	L	L	I	G	H	O
N	A	J	R	E	T	E	P	Y	T
P	M	A	K	B	U	S	S	R	N
Z	T	I	L	R	E	T	S	U	A
G	N	I	T	U	O	C	S	J	I

Zoek de onderstaande woorden in de woordzoeker. De overgebleven letters vormen een woord.

Antobam
Austerlitz
bos
EHBO
gezellig
Ghana
hike
jury
keuken
olifant
PBC
Peter-Jan
RSW
scouting
scouts
subkamp
toneel
uitdaging
winnaar

HET WOORD AAN DE OPZICHTERS

We vroegen de opzichters van de vier plantages kort te vertellen hoe het er bij hen aan toe gaat, en wat zij over hun nieuwe werkploegen te zeggen hebben.

Op de koffieplantage zijn zaterdagmorgen zes nieuwe werkploegen gearriveerd, allemaal frisse Hollandse meiden en jongens. Bepakt en bezakt met hun eigen onderkomen kwamen de groepen een voor een binnen. De Hopman Masselman Groep (3.5) was er als eerste en ze kozen een riante ruimte uit, gemarkeerd met het piohout. Het was spijtig dat zij verder moesten wachten tot na de opening, want hun handen jeukten om te beginnen. Dan maar even fikkie stoken om de tijd te doden, Zo brandde het kampvuurtje al om 09:30. De dames van de Prinses Amalia Groep (3.6) kwamen als tweede aan op de plantage. Ook zij kozen een mooie plaats voor hun tent en keuken. Dat heeft zijn vruchten afgeworpen, want hun avondmaaltijd smaakte heerlijk. Zij hadden zelfs het bord voor de jury mooi opgemaakt, het oog wil tenslotte ook wat. Daarna kwamen de groepjes vlot achter elkaar binnen. Na de gezamenlijke opening, waar we kennis hebben gemaakt met de familie Jansen, werden in rap tempo de tenten opgezet en de mooiste keuken gepionierd. Waar gewerkt wordt moet immers ook goed gegeten worden. De dames van de Laurentiusgroep (3.1)

wisten goed waar zij de tent neer gingen zetten en zochten een plekje uit zonder jonge bomen. De keuken die erbij kwam was om door een ringetje te halen. De Fakkeldraagsters 2 (3.2) zaten iets verder weg, omdat zij voor hun tent een grote plek nodig hadden vanwege de luifel. De tent en luifel stonden keurig en de dames zelf hadden mooie themakleding en zelfs Afrikaans aardewerk bij zich. De heren van Cay Noya (3.3) hadden een grotere uitdaging. Zelfs hun eigen begeleiding moest toegeven dat zij een erg lastige tent hadden om op te zetten. Daar ging veel energie in zitten. Eenmaal gesetteld bleek dat zij op een andere kleur subkamp hadden gerekend en daar feestelijke versieringen voor hadden gemaakt. Het zag er vrolijk uit. Voor de Woudlopers (3.4) bleef ook nog een leuke hoek over. De tent stond gezellig naast die van de HMG en zij hadden een mooie keuken gepionierd en keurig ingericht. Met de ingrediënten voor het eten zijn zij creatief omgegaan, wat nog niet eens zo slecht uitpakte ;-) (eigenlijk viel het tegen). De inzet van alle patrouilles was super, dit zijn de mannen en de vrouwen die de koffieplantage nodig hebben!

Ook de bananenplantage wordt sinds zaterdag ineens bevolkt door een aantal nieuwe ploegen met scouts. De Thorheim (4.1) heeft drie keer een mooie stevige driepoot gemaakt, maar toch

zakte de keuken herhaaldelijk in elkaar. Inmiddels is het een fraaie wipwap geworden. Ze leven alleen niet heel erg met de tijd. De Mondriaan Ochtendscouts (4.2) hebben een erg gave jurk gemaakt. In tegenstelling tot wat hun naam doet vermoeden waren ze 's ochtends echter niet heel gemotiveerd. Zo zien we dat graag, lekker rustig. Bij de HMG (4.3) loopt alles als een geoliede machine. Er heerst een leuke sfeer, zeker in combinatie met de buren van Mondriaan. Soms mag er iets meer leven in de brouwerij. Don Bosco (4.4) heeft de heren uitgedost met lippenstift. Maar als je daar eenmaal aan gewend bent is het een heel gezellige ploeg: ze staan klaar om hun buren te helpen als ze er even doorheen zitten, maar blijven verder veel bij hun eigen keuken. De jongens van Laurentius (4.5) maken een hoop herrie, maar bleken ondertussen toch nog allemaal warm in hun slaapzak te liggen. Grote mond, weinig actie. Ridder Fulco (4.6) mist door ziekte een ploeglid, en dat is te merken. Het is ineens wel extra aanpoten met z'n vieren, ze missen duidelijk iemand. De Dr. A. E. Hermansgroep (4.6) tenslotte heeft een aparte taakverdeling: zes man was er nodig voor het opzetten van een patrouilletent, terwijl de zevende in z'n eentje een verdienstelijke keuken uit de grond heeft gestampt. Ook hebben ze leuke thema-aankleding met hun safari-hoedjes.

De druivenplantage is ook een gezellige boel met veel fanatieke ploegen. De Fakkeldraagsters (1.2) zijn lekker bezig, maar willen nog wel eens hun bekers vergeten als ze chocomelk krijgen. Geen idee hoe ze dat voor zich zagen. De

heren van PAG (1.1) hebben leuke thema-aankleding, dat moet ze wel punten opgeleverd hebben. Mondriaan (1.6) heeft dankzij Anko een mooie staart gewonnen bij het kampvuur. De Cay Noya (1.3) en St. Ansfridus (1.4) waren uiterst interessant, vanwege hun opvallende aanwezigheid. De Woudlopers (1.6) deden het erg goed met de hike: ze waren "on the move", als we de de plantagehoofden mogen geloven.

Last but not least hebben we de katoenplantage. Ook hier staat het vol met ingevlogen scouts, elk met hun eigen eigenaardigheden. Zo heeft de Thorheim (2.1) een aparte foto met stewardessen in de tent hangen. De Rover Crofts Groep (2.2) doet alles met zout, dat ze "geleend" hebben van een restaurant tijdens de hike. Ook houden ze erg van tosti's, die ze graag met de hele plantage delen. De Dr. A. E. Hermansgroep (2.3) heeft mooie hoofdbanden gemaakt, en ze eten de hele dag gesmolten chocoladepasta. Ook de St. Ansfridus (2.4) heeft aandacht besteed aan de themakleding: ze lopen rond in beestenpakken. Daarnaast zijn ze erg op hun kaas gebrand. De scouts van Impeesa (2.5) zijn allemaal nieuw op de RSW. Desalniettemin zijn ze erg enthousiast. Het is een erg jonge patrouille. De dames van de PAG (2.6) waren hopeloos verdwaald tijdens de hike. Ze dachten bij de schaapskooi in Zeist te zijn, maar dat klopte voor geen meter.We vroegen de opzichters van de vier plantages kort te vertellen hoe het er bij hen aan toe gaat, en wat zij over hun nieuwe werkploegen te zeggen hebben.

De nacht van de jury

Zaterdagavond moest de jury de bittere kou trotseren voor een laatste inspectieronde. Gelukkig bleek dit wel de moeite waard: de algemene indruk was aanmerkelijk positiever dan vorig jaar. Hebben mensen de jurytips op de site soms bestudeerd? Maar hoewel het algemene plaatje positief was, valt er toch altijd iets te verbeteren. Een tip wil de jury nogmaals onderstrepen: maak alles schoon, en niet alleen het bovenste artikel. Alle juryleden zijn vroeger ook gewoon scout geweest, dus dat trucje kennen ze al lang.

Natuurlijk kan het altijd erger: bij een van de teams trof de jury een complete doch ongare maaltijd aan. Het team in kwestie had het eten niet op tijd afgekregen, en het eten stond er nog net zo bij als toen de jury een paar hapjes geprobeerd had om in ieder geval iets te beoordelen. Daar scoor je geen punten mee!

Tot slot stuitte de jury met de inspectieronde zowaar op een filosofisch vraagstuk: als een kookkist op zijn kant staat en de deksel ligt erbovenop, kun je dan zeggen dat de deksel op de kist zit? Misschien dat dit beoordeelpunt geherformuleerd mag worden...

Eindoordeel jury: 8

Ochtend: De strijd om een ei

Ontbijt is belangrijk. Zeker op de zondag van de RSW. Ondanks dit feitje leken de scouts er toch niet veel zin in te hebben. Met lange, vermoeide gezichten liepen ze van hun subkampje naar de openingsplek voor een gezellig, gezamenlijk ontbijtje. Eenmaal daar bleek er niet echt een wake-up call te zijn geweest.

Alle scouts zaten rustig op de grond, een beetje te genieten van het kleine beetje zon dat door de wolken heen kwam. Om ons heen hoorde we tevreden leiding die genoten van het ochtendje rust. Maar, niets bleek minder waar. Toen Willem-Jan de tweede ronde aan eitjes om riep kwam daar opeens een stormloop aan hyperventilerende, hongerige scouts op hem af, dat hij maar gevlucht is voor zijn leven. Zo zie je maar weer. Hoe vermoeid en stuk je ook bent, een eitje maakt alles goed!

VAN DE JURY

Wat is dit voor 'n knoop?

Sh** ! De jury moest ooh nog hip! De jury was helaas niet vegetarisch, waardoor ze de hip erg missten

Koken op ooghoogte...

Zit de deksel op de kist?

DAGBOEK VAN DE FAMILIE JANSEN

Nou, wat ons nu weer is overkomen! Ben ik gewoon rustig het huis aan het schoonmaken, komt Peter-Jan ineens binnen, met een brief van de notaris! Blijkt zijn overleden is, en ons al zijn plantages in Ghana heeft nagelaten. „In Ghana?! Wat moeten wij nou in Ghana" vroeg ik mij al af. Nou, uiteindelijk hebben we dan toch maar besloten om er heen te gaan. Roderick was natuurlijk direct al hartstikke enthousiast, maar met Annabella duurde dat wat langer.

Op naar Schiphol dan maar. Wat een stress zeg, dat inpakken... en onderweg steeds maar denken of ik alles wel gedaan heb... de afwas is klaar, maar heb ik het gas wel uitgedraaid, de planten wel water gegeven, de deur goed op slot gedaan... je kent het wel.

Dat vliegen naar Ghana is trouwens nog een flinke reis hoor! Gelukkig weet die piloot wat ie doet, is hij gewoon netjes over de franse Alpen heen gevlogen en zijn we goed aangekomen hier in Ghana. Maar wat een verschil is dat zeg! De lokale bevolking hier is best vriendelijk, maar ik vind het nogal wat hoor. Koken is een stuk lastiger, stofzuigen is best lastig als je maar af en toe stroom hebt... en dat eten? Nergens aardappels te vinden!

Gelukkig zijn de medewerkers van onze plantages goed bezig! We hebben ze 's avonds wat beter leren kennen door ze uitdagingen te geven... Nou, wij waren onder de indruk van die talenten hoor! Oh, over talenten gesproken... onze Roderick, muzikaal talent dat hij is, heeft een vriendin gevonden! Een Ghanees meisje, een medewerker van onze plantage. Het is even wennen hoor, vooral met die andere talen en die andere cultuur, maar goed, als onze Ro gelukkig is dan ben ik dat ook.

En zelfs Annabella heeft al carriere gemaakt! Ze is begonnen met werken in een olifantenreservaat! Een beetje jammer natuurlijk dat die olifanten haar hebben begroet in het reservaat door op haar voet te gaan staan, pechvogeltje dat ze is. Maar ik ben allang blij dat ze van de straat is. Toch wel spannend hoor, mijn meisje zo alleen in de wildernis.

Nou, en wat er toen gebeurde! Zijn we dus leuk met die medewerkers aan het socializen, valt ineens de stroom uit! Dat gebeurt natuurlijk wel vaker, dus dat verbaasde ons niks... maar die schoten ineens! Op onze plantage! Blijken er hier dus stropers rond te lopen. Nou, onze Annabella dus gelijk ernaartoe, liefhebber van dieren dat ze is, en toen moesten Peter-Jan en ik er natuurlijk ook wel achteraan om ervoor te zorgen dat haar niks overkwam! Maar ze rennen hard hoor, die stropers... en Annabella en Peter-Jan ook. Die was ik dus al snel kwijt... Stond ik daar, in mijn eentje, in de jungle, in het donker. Ik roepen, maar nee hoor, niks!

Ik ben maar gaan slapen, en toen ik 's ochtends wakker werd bleek dat ik ineens heel ergens anders was beland. Lag ik ineens, onder een bananenboom. Nou, ik weet er zelf eigenlijk niet meer zoveel van, ik denk dat ik het verdrongen heb. Maar ik weet wel dat ik toch ineens een hele andere kijk op Ghana kreeg. Of dat door die bananen kwam, of door de lokale bevolking die mij weer op weg heeft geholpen... niemand weet het... maar ik voel me nu prima thuis hier in Ghana!

Uiteindelijk heb ik de weg terug naar huis dus weer gevonden, bleek dat daar ook alles prima was gegaan. Die Roderick en zijn vriendin Antobam, die hebben wel talent voor het runnen van een stuk of wat plantages! Weer een hele zorg minder! En Peter-Jan, die went ook wel in Ghana... het is toch ook wel een schat hoor! Daar helpt onze Annabella ook wel bij, met haar olifanten.

Dat Ghana, dat is toch wel wat hoor! Alleen dat weer hier, ik had het wel warmer verwacht. Maar goed, we zullen niet klagen, ik ben allang blij dat onze familie weer gelukkig en samen is!

Lieve groetjes,

Henriëtte Jansen

WHODUNIT?!

Er was eens een scout. Deze scout was de PL van een ploeg en samen met zijn ploeg waren zij ontzettend enthousiast. Zij hoorden dat moeder Henriëtte was verdwenen en konden achterhalen waar ze was door het levend cluedo-spel. De scout luisterde aandachtig naar de speluitleg samen met de rest van de ploeg.

Na de uitleg hadden ze direct het boekje gehaald waarin de hints staan om te achterhalen waar de moeder is gebleven. De hints konden ze krijgen door de spellen op de subkampen uit te voeren. Actief als ze waren gingen ze direct aan de slag. Ze hebben onder andere touw getrokken en beschuit gefloten.

Toch nadat er veel hints waren verzameld kwamen ze er maar niet achter wat er moest zijn gebeurd. De moeder kon toch niet zomaar verdwenen zijn? Hopelijk loopt dit nog goed af...

HANDEL & WANDEL

Het zondagmiddagspel was een handelsspel. Hierbij waren er duidelijk subgroepjes die nog erg enthousiast waren en gingen voor de winst, terwijl andere groepjes de aanmoediging van de begeleiding wel konden gebruiken. Het zonnetje kwam langzaam maar zeker te voorschijn en hierdoor was het allemaal een mooi plaatje. Scouts in uniform en themakleding, rond rennende in het bos. Maar dit was allemaal schijn want op het speelveld bij de centrale post werd er hard gestreden. De groepjes moesten land veroveren door middel van handel in katoen, druiven, bananen en koffie. De waarde van deze producten veranderde regelmatig tijdens het spel. Dit maakte het uitdagender om bij de juiste post de juiste prijs te krijgen, en dat zorgde er wel voor dat alle groepjes in beweging bleven. Bij de centrale post moesten dan de PL's en APL's strategisch nadenken welk land ze gingen veroveren, want het groepje naast je kon ook jouw land weer afpakken. Dit was een fijne afwisseling voor de jongere scouts, die mochten dan even rusten.

Sommige groepjes splitsten zich op om eerst op alle posten te kijken wat de waardes waren om vervolgens tactisch te werk te kunnen gaan. Anderen liepen gezellig met twee groepjes rustig van post naar post. Want bij de RSW ben je er ook een beetje om nieuwe mensen te leren kennen, vrienden te maken en van elkaar leren.

Ondertussen ging de jury nog het terrein rond om de laatste punten uit te delen. Want na het middag spel mochten de groepjes gelijk hun kamp afbouwen om vervolgens na een lange en vermoeiende RSW toch voldaan naar huis te gaan.

SLUITING

Helaas: de RSW 2015 is alweer voorbij. Het was een geweldige editie die extra gesierd werd door het (vooral 's middags) lekker warme weer! Het was een weekend vol gezelligheid, strijd en plezier.

Het thema dit jaar was Ghana en de familie Jansen was dan ook op bezoek bij een plantage in Ghana. Dit ging helaas niet van een leien dakje: een olifant is op de voet van de dochter gaan staan, de moeder is kwijtgeraakt en de zoon heeft een Ghanese gehuwd. Drama alom, maar de scouts waren gelukkig present om een assisterende hand te verlenen.

Tijdens dit weekeind is er veel gebeurd. Bij binnenkomst werden eerst de kampjes opgebouwd. Dit ging niet altijd zonder slag of stoot, maar uiteindelijk heeft iedereen heerlijk kunnen zitten en eten. Daarna begonnen de groepjes met het lopen van een tochtje. Uiteindelijk is iedereen weer veilig terug gekomen, maar sommige groepjes heeft het een *detour* via Zeist van anderhalf uur gekost.

Het gezellige en heerlijke zaterdagavond kampvuurmomentje werd bruut verstoord door stropers, waarna de deelnemers in het donker de opslagplaats van de stropers beroofden. Op zondag was de moeder foetsie en hebben de scouts helpen zoeken, waarna ze ook nog even geholpen hebben met geld verdienen voor de plantages. Een druk weekeind dus!

Nu draait de RSW niet alleen om de lol en het plezier. De W in de naam staat hier namelijk niet voor stamppot, maar voor wedstrijden. Oftewel: er moet een de winnaar zijn. Daarom willen wij hierbij de top 3 even mooi in het zonnetje zetten. Woudlopers, PAG en Cay Noya: Ontzettend gefeliciteerd!

Dat was het dan. De medewerkers beginnen op te ruimen en ook wij van het mediateam moeten ons hutje weer verlaten. We hopen dat jullie je allemaal goed vermaakt hebben en misschien tot volgend jaar?

En voor de winnaars natuurlijk: veel succes en bovenal veel plezier bij de LSW!

MEDEWERKERS, BEDANKT!

Deze RSW is mogelijk gemaakt door: Inge van der Steeg, Daniël Ristjouw, Bas van Mourik, Bas Robaeys, Wendy Zwol, Jelke Ridder, Eline Poorthuis, Kevin Jansen, Niek Fransen, Peter-Paul Greuter, Jeanette Hoogstrate, Eduard Lempers, Mathijs Adema, Richard Buskens, Daan Buijs, Uriëlle de Stigter, Victor Meijer, Marco Lanenga, Femke Tilma, Ana Schutter, Paul Vreugdenhil, Max Koopmans, Lisanne Blom, Eric Houtveen, Joriene Hartman, Elbert van Barreveld, Thomas Thuijsman, Paul Tielen, Lars Uneken, Bas Mulder, Susette ten Brinke, Magda Donders, Willem-Jan Lieve, Lisette van der Steeg, Paul Leijenaar, Ilse Kok, Maud van Wingerden, Marije Hoekstra, Robbert Jan Meijer, Ron Aartsen, Reinder Hoekstra, Bram Beusen, Sandra Demage, Coby Augustijn, Yorick Bosman, Paul Tielen, Sebastiaan Bors, Marina Macey, Bram Schothorst en Brian van der Bijl.

Plek	Ploeg	Groep	Themanaam	Totaal	Scoutingtechnieken	Expressie	Sport&Spel	Buitenleven	Identiteit	Samenleving	Veilig & Gezond
0	1	Regio	Superscouts	1000	200	150	200	100	100	100	150
1	15	Woudlopers	Herten	772	180	114	117	75	64	93	129
2	11	Prinses Amalia Groep	PAGhanesen	703	166	81	93	82	72	83	126
3	13	Scouting Cay Noya	Arenden	702	175	52	183	55	54	78	105
4	35	Hopman Masselman Groep	Sperwers - middag	681	156	53	141	57	64	81	129
5	14	St. Ansfridusgroep	Lion King Crew	647	163	84	83	64	48	86	119
6	43	Hopman Masselman Groep	Sperwers - ochtend	642	171	39	94	74	60	78	126
7	44	Scouting Don Bosco Soest	Kwamaners	616	158	67	83	57	56	84	111
8	21	Thorheimgroep Doorn	Thor's beestenboel	602	137	74	91	59	46	90	105
9	34	Woudlopers	Eekhoorns	600	119	64	83	75	62	87	110
10	24	St. Ansfridusgroep	Hakuna Matata Stam	598	146	102	59	51	40	77	123
11	23	Dr. A.E. Hermansgroep	Lion Kings	589	149	88	76	67	27	80	102
12	25	Scouting Impeesa	Pica P. Ghana	588	134	67	89	59	59	96	84
13	31	Laurentiusgroep	Zwaluwen	586	147	58	79	54	63	87	98
14	41	Thorheimgroep Doorn	De ontdekkers van Thor	580	141	87	96	80	25	72	79
15	42	Scouting Mondriaan	Expeditie Mondriaan	578	146	64	91	64	35	72	106
16	32	Fakkeldraagsters	Fakkeldraagsters 2	560	107	87	79	75	48	91	73
17	45	Laurentiusgroep	Kopi Luwak	551	129	32	106	64	44	81	95
18	12	Fakkeldraagsters	Fakkeldraagsters 1	523	119	66	57	58	52	82	89
19	47	Dr. A.E. Hermansgroep	De Chanterpanters	520	120	47	109	58	19	67	100
20	36	Prinses Amalia Groep	Het andere vieze maispuddinkje	487	114	40	49	72	43	75	94
21	26	Prinses Amalia Groep	Het ene vieze maispuddinkje	464	98	71	56	58	32	70	79
22	22	Rover Crofts Groep	Waaliapapegaaiduiven	425	80	34	66	57	37	68	83
23	16	Scouting Mondriaan	De Mondriaantjes	415	122	36	63	41	19	61	73
24	33	Scouting Cay Noya	Vossen	402	124	7	69	59	22	58	63
25	46	Scouting Ridder Fulco	Yolobro's	390	83	25	47	50	23	68	94